

GEBROKEN GLAS

(Broken Glass)

Blijspel in twee bedrijven

door

ARTHUR MILLER

vertaling

Gert-Jan Loor

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEBROKEN GLAS – BROKEN GLASS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARTHUR MILLER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © by Arthur Miller

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

SPELERS:

Phillip Gellburg - Slanke man, veertiger

Sylvia Gellburg - Knappe vrouw, iets jonger

Dr. Harry Hyman - Knappe man, conventioneel, begin vijftig

Margaret Hyman - Een open vriendelijke vrouw

Harriet (zuster Sylvia) - Een paar jaar jonger dan Sylvia

Staton Case - Zestiger, natuurlijke autoriteit
(werkgever Phillip)

DECOR:

Eerste bedrijf;

Eerste scène: Spreekkamer dr. Hyman, licht, dag.

Tweede scène: Slaapkamer mevr. Gellburg, licht, avond

Derde scène: Spreekkamer dr. Hyman, dag.

Vierde scène: Kantoor Case.

Vijfde scène: Slaapkamer Gellburg, namiddag

Zesde scène: Spreekkamer dr. Hyman, middag

Tweede bedrijf;

Zevende scène: Kantoor Case, dag

Achtste scène: Slaapkamer Gellburg

Negende scène: Kantoor Case

Tiende scène: Slaapkamer Gellburg

Elfde scène: Slaapkamer Gellburg

EERSTE AKTE EERSTE SCÈNE

Gellburg: Maar het is Gellburg. Wij komen oorspronkelijk uit Finland.

Margaret: Echt waar? Wij uit Litouwen. Kazauskis?

Gellburg: Nooit van gehoord.

Margaret: (*Gaat over op een ander onderwerp*) Bent u ooit in Minnesota geweest.

Gellburg: Ik heb meer dan genoeg aan New York State, zo groot als Frankrijk, wat moet ik dan nog in Minnesota doen.

Margaret: Niets. Er zijn daar alleen heel veel Finnen.

Gellburg: Die heb je overal.

Margaret: (*Verstagen, toont de schaar*) De rozen wachten op me. Wat er ook aan scheelt, ik hoop dat u zich gauw weer beter voelt.

Gellburg: Ik ben niet ziek.

Margaret: Oh, nou ja, ik dacht.. u ziet een beetje pips.

Gellburg: Ik? Dat is mijn normale kleur. Nee, ik kom hier voor mijn vrouw.

Margaret: Och wat vervelend, zo'n aardige vrouw. Het is toch niets ernstigs.

Gellburg: Ze is onderzocht door een specialist. En ik kom nu voor de uitslag. Tenminste als er al iets is uitgekomen.

Margaret: Ik mag me er niet mee bemoeien. (*wil weggaan, maar kan het niet*) Wat heeft ze?

Gellburg: Ze kan niet lopen.

Margaret: Hoe bedoelt u.

Gellburg: Ze kan niet staan. Geen gevoel in haar benen. Natuurlijk gaat het over, maar het is vreselijk.

Margaret: Maar ik zag haar laatst nog in de winkel pas nog, zo'n tien dagen geleden.

Gellburg: Negen dagen is het nu.

Margaret: En ze zag er zo goed uit!! Heeft ze koorts.

Gellburg: Nee.

Margaret: God zij dank. Dan is het in ieder geval geen polio.

Gellburg: Nee. Voor de rest is ze kerngezond.

Hyman: Mooi. Zo te horen ontbreekt het haar niet aan moed, ik bewonder dat soort vrouwen. Mijn vrouw is net zo; ik hou van dat type.

Gellburg: Type? Wat bedoelt u.

Hyman: U weet wel.... sterk. Geestelijk sterk. Ik bedoel in het algemeen.

Gellburg: O...

Hyman: Laat maar, het was alleen maar een opmerking.

Gellburg: Nee, u hebt gelijk, ik heb er alleen nooit zo over nagedacht, maar ze is wat dat betreft... uitzonderlijk.

Hyman: (*wit... Gellburg merkt wat stekeligheid, weet niet waarom*) Dr. Sherman's uitslag.

Gellburg: Wat zegt hij.

Hyman: Daar kom ik zo op.

Gellburg: Neem me niet kwalijk.

Hyman: U moet wat geduld hebben... Mag ik je Phillip noemen.

Gellburg: Natuurlijk.

Hyman: Ik uit mijn gedachten nooit zo snel Phillip.

Gellburg: Ik ook niet. Gaat uw gang, neem er de tijd voor.

Hyman: Velen overschatten de wijsheid van de heren doktoren. Daarom probeer ik alles goed te overdenken voor ik met een patiënt spreek.

Gellburg: Ik ben blij dat te horen.

Hyman: Wist je dat Aesculapius stotterde, een oude Griekse god medicijnen. Maar men dacht dat hij aarzelde om advies te geven. Somerset Maugham hakkelde, studeerde ook medicijnen. Anton Tsjechov de grote schrijver, ook een dokter, had tuberculose. Dokters hebben op de een of andere manier vaak een gebrek, daarom zijn ze zo geïnteresseerd in genezen.

Gellburg: (*onder de indruk*) Oh, vandaar.

Hyman: (*pauze, denkt*) Ik vind die Adolf Hitler zeer verontrustend. Volg je het een beetje in de kranten.

Gellburg: Jawel, maar niet alles. Mijn doorsnee werkdag op kantoor is zo'n tien, elf uur.

Hyman: Dat klinkt nogal ongewoon. (*grinnikt*) Je lijkt wel een Republikein.

Gellburg: Waarom? Zegt de Thora dat een jood een democraat moet zijn. Als ik iedereen had moeten geloven had ik nooit bereikt wat ik nu heb.

Hyman: Prima. Je bent onafhankelijk. Weet je wat verwarrend voor mij is, de Duitsers die ik ken in Heidelberg... ik heb daar mijn doctorsbul gehaald.

Gellburg: U kon het wel met ze vinden.

Hyman: De fijnste mensen die ik ooit heb ontmoet.

Gellburg: Zo zie je maar.

Hyman: We hadden een geweldig studentenkoor, prachtige stemmen; Op zaterdagavond dronken we een biertje en gingen zingend door de straten. Vanuit de ramen werd geapplaudisseerd.

Gellburg: 't Is niet waar.

Hyman: Ik kan het me gewoon niet voorstellen dat deze mensen

Oostenrijk binnen marcheren en in Tsjecho-Slowakije en Polen Het zijn de fanatici die Duitsland hebben overgenomen, denk ik, en die kunnen wreed zijn.

Gellburg: Ik sympathiseer met de vluchtelingen, maar

Hyman: (*kapt hem af*) Ik had gisteren een lang gesprek met Sylvia, heeft ze dat verteld.

Gellburg: (*gespannen*) Uh . nee, dat heeft ze niet verteld. Waar ging het over.

Hyman: (*verbaasd*) Over haar conditie en... terloops... jullie relatie.

Gellburg: (*bloost*) Onze relatie?

Hyman: Het kwam even ter sprake.

Gellburg: Waarom, wat... wat zei ze.

Hyman: Dat jullie... Dat het goed gaat.

Gellburg: O ...

Hyman: (*aangemoedigd, Gellburg is iets gespannen*) Ze is een bijzonder goedgeïnformeerde vrouw.

Gellburg: (*knikt trots, opgelucht dat hij positief over haar kan spreken*)

Dat is in feite de reden waarom wij in eerste instantie bij elkaar zijn.

Ik overdrijf niet, maar als Sylvia een man was geweest, had ze een bedrijf kunnen runnen. Je kan met haar praten als met een man.

Hyman: Omdat wij van onszelf niet weten dat we gek zijn en die anderen weten dat wel.

Gellburg: Ik weet het niet.. Ik weet in ieder geval zeker dat ik niet gek ben.

Hyman: Dat zei ik ook niet....

Gellburg: Wat bedoelt u dan?

Hyman: (*grinnikt*) Jij bent nou niet de makkelijkste om mee te praten, vind je wel.

Gellburg: Waarom? Als ik iets niet begrijp dan vraag ik het gewoon.

Hyman: Je hebt gelijk.

Gellburg: Zo ben ik nou eenmaal... Ik word niet betaald om alles maar voor zoete koek aan te nemen.

Hyman: Jij zit in.... onroerend goed?

Gellburg: Ik ben hoofd van de afdeling hypotheek.

Hyman: O ja, dat is waar, dat heeft ze me verteld.

Gellburg: Wij zijn de grootste hypotheekverstrekkers van het oosten.

Hyman: Werkelijk (*onderdrukt een zucht*) Goed, ik zal je vertellen wat ik van plan ben. Ik wil haar het liefst ver weg houden van die psychiatrische rimram. Niet dat ik er tegen ben, maar ik denk dat we sneller resultaat boeken met een beetje gezond verstand en oprechte sympathie. Kan ik vrijuit spreken? "Tuchas offen Tisch". Spreek je een beetje Jiddisch.

Gellburg: Ja. "Tuchas offen Tisch", met de billen bloot.

Hyman: Correct. Dus laten we die "gekke" vergeten en ons concentreren op de feiten. We hebben een sterke, gezonde vrouw die geen fysieke ziekte heeft en plotseling niet meer op haar benen kan staan. Waarom? (*hij zwijgt, Gellburg beweegt nerveus*) Ik wil je niet in verlegenheid brengen...

Gellburg: (*Glimlacht, kwaad*) Dat doet u niet. Wat wilt u weten.

Hyman: In dit soort gevallen is er vaak sprake van een seksueel element. Jullie hebben gemeenschap, neem ik aan.

Gellburg: Gemeenschap? Ja.

Hyman: (*een flauwe glimlach*) Vaak.

Gellburg: Wat heeft dat er mee te maken.

Hyman: Seks... kan er mee te maken hebben, je hoeft niet te antwoorden...

Gellburg: Ze was altijd zo evenwichtig. (*dreigt weer te gaan huilen*) Ik weet niet wat ik moet doen. Zij is alles voor me.

Hyman: Ik zal mijn best voor haar doen Phillip, ze is een geweldige vrouw. Maar laten we ergens anders over praten. Wat doe je precies.

Gellburg: Hoofdzakelijk bepaal ik de waarden van de bezittingen.

Hyman: Of je wel of niet een hypotheek verstrekt.

Gellburg: En hoe hoog en de bepalingen.

Hyman: Heeft die depressie jullie ook geraakt.

Gellburg: Het is in geen vergelijk met de periode 32 - 36. Laat ik het anders zeggen: We zijn er nog steeds.

Hyman: En jij staat aan het hoofd.

Gellburg: Boven mij alleen nog meneer Stanton Wylie Case. Hij is de president-directeur. U bent toevallig niet geïnteresseerd in wedstrijdzeilen.

Hyman: Waarom.

Gellburg: Zijn jacht won de American Cup twee jaar geleden, voor de tweede keer. De Aurora.

Hyman: Ja, ik geloof dat ik er over heb gelezen.

Gellburg: Ik ben twee keer aan boord geweest.

Hyman: Echt?

Gellburg: (*grijnst*) De enige jood die daar voet aan dek heeft gezet.

Hyman: Waarom zeg je dat nou weer.

Gellburg: Eigenlijk ben ik de enige jood in heel hun bestaan die ooit voor Brooklyn Assurantiën heeft gewerkt.

Hyman: Werkelijk.

Gellburg: O ja. En ze bestaan al sinds 1890. Direct na mijn opleiding ben ik daar begonnen. Ze zijn altijd heel goed voor me geweest;

een geweldig bedrijf. *(Een lange pauze waarin Hyman naar Gellburg staart. Gellburg is trots als hij over zijn succesvolle herinneringen praat. Geleidelijk aan keert Gellburg zich naar Hyman. Realiseert zich wat hij allemaal zegt. Hyman zwijgt)* U bedoelt... dat ze het... het is tegen mij gericht.

Hyman: Dat weet ik niet, wat denk jij.

Gellburg: *(Staart lang voor zich uit. Hij wil opstaan, duidelijk in de war)* Ik kan maar beter gaan. *(In gedachten)* Ik weet niet of ik u dit moet vragen of niet.

Hyman: Wat heb je te verliezen. Vraag maar.

Gellburg: Mijn ouders komen van het platteland uit Polen of Rusland, dat weet ik niet meer, maar daar was een vrouw waar ze van zeiden dat ze... dat de geest van een... een dode in haar was gevaren.

Hyman: Een bezetene?

Gellburg: Precies. En ze raakte totaal buiten zinnen. Gelooft u daarin. Er moest een rabbi aan te pas komen om biddend de geest uit te drijven. Denkt u dat dat mogelijk is.

Hyman: Of ik dat denk. Nee. Jij.

Gellburg: Oh nee, ik moest er alleen maar even aan denken.

Hyman: Ik zou niet weten hoe ik bij haar al biddend ook maar iets....

Gellburg: Draai er niet omheen dokter. Komt ze hier weer bovenop.

Hyman: Laten we verder praten als ik haar morgen heb gezien. Misschien moet ik je vertellen dat ik... ik heb een nogal ongebruikelijke benadering wat ziektes betreft, Phillip. Zeker waar het om psychische zaken gaat. Ik wil je om een gunst vragen.

Gellburg: En die is.

Hyman: Niet beledigd zijn hoor.

Gellburg: Waarom zou ik.

Hyman: Je moet haar een hoop liefde geven. Wil je dat doen. Het is nu erg belangrijk.

Gellburg: Hoor eens dokter; geeft u de schuld aan mij.

Hyman: Schuld? Daar gaat het helemaal niet om. Vanaf nu is het "tuchas offen tisch" goed? En Phillip.

Gellburg: Ja.

Hyman: Laat je niet gek maken. *(Gellburg staat op en vertrekt. Hyman laat hem uit en gaat terug naar zijn bureau en maakt enkele notities. Margaret komt op)*

Hyman: Jij voorop.

Margaret: Vanzelfsprekend.

Hyman: En dan gaan we zwemmen.

Margaret: Lijkt me heerlijk Harry.

Hyman: En ik regel een haai die steeds dichterbij komt en we redden

het net om uit het water te komen en we zijn zo dankbaar dat we
het gehaald hebben dat we op het strand vallen en samen...
Margaret: Soms ben jij onweerstaanbaar. (*Ze kust hem*)

Black out

EERSTE AKTE TWEEDE SCÈNE

Sylvia: Eend, misschien een lekker stukje eend, en als dat er niet is, doe dan de karbonades maar. En... bedankt Harriet, het is lief van je. Trouwens wat heeft David besloten.

Harriet: Hij gaat niet naar de universiteit.

Sylvia: (*Geschokt*) Niet te geloven. Hij heeft een beurs en nou gaat hij niet eens.

Harriet: Wat kunnen we er aan doen? Hij zegt dat die opleiding je ook niet van een baan verzekert.

Sylvia: Harriet, dit is vreselijk. Zeg maar dat ik met hem wil praten.

Harriet: Zou je dat willen doen. Ik wilde je het wel vragen, maar nu met deze toestand dacht ik...

Sylvia: Geeft niet. Zeg maar dat ie moet komen. En laat Murray zijn poot stijf houden. Jullie zoon is briljant. Mijn *god...* (*Pakt de krant*) Als ik die kans had gekregen zou mijn leven er nu heel anders uitzien. Dit mag je niet laten gebeuren.

Harriet: Ik zal het David zeggen... Ik zou wel eens willen weten wat er ineens zo belangrijk is in de krant. Dit is niet normaal meer, Sylvia.

Sylvia: (*Ze staart*) Ze laten ouwe mannen rondkruipen en de stoep schoonmaken met een tandenborstel.

Harriet: Wie?

Sylvia: In Duitsland. Ouwe mannen met witte baarden.

Harriet: En wat interesseert jou dat. Dat is jouw zaak toch niet.

Sylvia: (*Zoekt in de krant*) Ik weet het echt niet. Herinner jij je opa nog, met zijn bril. Een van die mannen lijkt precies op hem, had precies dezelfde bril. Ik kan het maar niet van me afzetten; Twee ouwe mannen op hun knieën. Er staan twintig mensen omheen te lachen naar die twee ouwe mannen met hun tandenborstel. Drie vrouwen op de foto die de revers van hun jassen dichthouden omdat het zo koud is.

Harriet: Boenen met een tandenborstel, waarom doen ze dat.

Sylvia: Om ze te vernederen, om ze voor schut te zetten.

Harriet: O...

Sylvia: Hoe kan jij zo... zo... (*houdt op voor ze te ver gaat*) Harriet alsjeblijft... ik wil even alleen zijn.

Sylvia: Jerome?

Gellburg: (*Trots*) Lees maar... Jouw zoon. Generaal Mac Arthur heeft hem al twee keer benaderd.

Sylvia: Fort Sill

Gellburg: Oklahoma. Hij moet ze daar dan onderrichten in de

krijgsmacht. *(Ze kijkt hem niet begrijpend aan)* Fort Sill... dat is net zoiets als uitgenodigd worden op het Vaticaan en dan de paus gaan vertellen hoe het moet.

Sylvia: Stel je voor zeg. *(Ze geeft hem de brief terug)*

Gellburg: Ik begrijp jouw houding niet.

Sylvia: Hoezo? Ik ben blij voor hem.

Gellburg: Zo komt het op mij niet over.

Sylvia: Ik zal er nooit aan wennen. Wie gaat er nou het leger in. Of je moet niets anders kunnen.

Gellburg: Ik wilde alleen maar laten zien dat een jood ook nog iets anders kan worden dan dokter, advocaat of zakenman.

Sylvia: Dat is mooi. Maar waarom moet uitgerekend Jerome dat bewijzen.

Gellburg: Voor een joodse jongen is dat een eer. Zonder de bemoeienissen van meneer Case was hij er nooit ingekomen. Hij zou de eerste joodse generaal kunnen worden in het Amerikaanse leger. Dat betekent toch wel iets, toch ook voor een moeder.

Sylvia: *(Stekelig)* Ik zei toch dat ik blij voor hem ben.

Gellburg: Maak je nou maar niet druk... Weet je... als je straks weer op de been bent help ik je met het ophangen van de gordijnen.

Sylvia: Ik was er al wel aan begonnen.

Gellburg: Maar ze liggen al weken in huis.

Sylvia: Dat kan ik toch ook niet helpen.

Gellburg: Je moet bezig blijven Sylvia. Ik wil alleen maar zeggen... je moet er niet aan toegeven.

Sylvia: *(Bijna wordt het teveel)* Het spijt me... het spijt me... Dit alles.

Gellburg: Raak nou niet over je toeren... Oké, ik had het niet moeten zeggen.

Sylvia: *(Langzaam schouderophalend. Ze schudt haar hoofd)* Ik weet het niet... ik denk het niet. Wat voor angst... wat bedoelt hij.

Gellburg: Hij legt het beter uit, maar... in de oorlog bijvoorbeeld worden mensen soms zo bang dat ze blind worden, tijdelijk blind. Dat noemen ze shell-shock. Als ze zich eenmaal weer veiliger voelen van verdwijnt het weer.

Sylvia: *(Denk na)* Hoe zit het met de test van die specialist.

Gellburg: Lichamelijk kunnen ze niets vinden.

Sylvia: Maar ik ben verlamd.

Gellburg: Hij beweert dat hevige angst de oorzaak zou kunnen zijn. Ben je bang?

Sylvia: Dat weet ik niet.

Gellburg: Ik zelf denk dat je... wil je dit wel horen?

Sylvia: Wat?

Gellburg: Ik denk dat het dat naziegedoe is.

Sylvia: Maar dat staat in de krant... Ze gooien de joodse winkels in puin... Moet ik de krant dan niet lezen. Overal zijn de straten bedekt met glasscherven...

Gellburg: Ja, maar je hoeft toch niet constant...

Sylvia: Het is te gek voor woorden; Ik kan mijn benen niet bewegen omdat ik de krant lees??!!

Gellburg: Dat zei ik niet. Ik vraag me alleen maar af of je niet teveel betrokken raakt bij...

Sylvia: Belachelijk!

Gellburg: Goed, praat jij morgen maar met hem.

Wit

Gellburg: (*Gaat terug naar Sylvia*) Je moet beter worden, Sylvia, je moet.

Sylvia: Zeg, wat is dit. Ga ik dood of zo.

Gellburg: Sylvia, hoe kun je.

Sylvia: Zo heb ik je nog nooit gezien.

Gellburg: Nee nee nee... ik ben alleen maar bezorgd.

Sylvia: (*bijna tot tranen*) Wat gebeurt er allemaal.

Gellburg: Daar heb ik geen spijt van.

Sylvia: Dat heb je wel lieve. Daar hoefje je niet voor te schamen.

Lange wit

Gellburg: Ik zal je de waarheid vertellen... toen ter tijd dacht ik dat als we uit elkaar zouden gaan ik het niet zou overleven, dat geef ik toe.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto